

	+	-----	+
		Rolnummer 165	
+	-----		
		Arrest nr. 10/90	
		van 22 februari 1990	
+	-----	+	

A R R E S T

In zake : de vordering tot schorsing van artikel 1, 2°, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, en van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen, ingesteld door de heer Jacques-Emile Delbouille

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. Sarot en J. Delva,
en de rechters I. Pétry, D. André, F. Debaedts, K.
Blanckaert en L. François, bijgestaan door de griffier H.
Van Der Zwalmen,
onder voorzitterschap van voorzitter J. Sarot,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

*

I. *Onderwerp*

Bij verzoekschrift van 29 december 1989, aan het Hof gezonden bij ter post aangetekende brief van 2 januari 1990 en ter griffie ontvangen op 3 januari 1990, stelt de heer Jacques-Emile DELBOUILLE beroep in tot schorsing van

- artikel 1, 2°, van de wet van 4 augustus 1985 houdende

fiscale en andere bepalingen,

- de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen.

Bij hetzelfde verzoekschrift wordt beroep ingesteld tot vernietiging van de hierboven genoemde wettelijke bepalingen.

II. *De rechtspleging*

1. Bij beschikking van 3 januari 1990 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers D. André en F. Debaedts hebben op 11 januari 1990 geoordeeld dat ten deze de rechtspleging geregeld in de artikelen 70 tot 73 van voormelde bijzondere wet niet diende te worden toegepast.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft het Hof de terechtzitting voor de debatten over het beroep tot schorsing op 25 januari 1990 te 14.30uur vastgesteld.

Deze beschikking is aan de verzoekende partij en aan de overheden vermeld in artikel 76 , § 4, van de bijzondere wet op het Arbitragehof ter kennis gebracht bij ter post aangetekende brieven van 12 en 16 januari 1990 , op 15, 17 en 18 januari 1990 aan de geadresseerden ter hand gesteld.

Op de terechtzitting van 25 januari 1990 :

- zijn verschenen :

. de heer Jacques-Emile Delbouille, geboren op 14 februari 1940, wonende te Erquelinnes, rue d'En-Bas , 11 ;

. de heer Pierre Denis, eerste juridisch adviseur bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, vertegenwoordigend de Ministerraad , Wetstraat 16 , 1000 Brussel , hiertoe ingevolge de brief van de Eerste Minister van 25 januari 1990 aangesteld ;

- hebben de rechters D. André en F. Debaedts verslag uitgebracht ;

- zijn de heren J. Delbouille en P. Denis gehoord ;

- is de zaak in beraad genomen.

2. Bij aangetekende brief ter post neergelegd op 29 januari 1990 en ter griffie ontvangen op 30 januari 1990, vraagt verzoeker de heropening der debatten.

3. De rechtspleging is gevoerd conform de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het

Arbitragehof.

III. *In rechte*

A.1.a. De verzoeker, gepensioneerd grafdelver, is lid van de evangelische Baptistenkerk, gezindte van de hinschisten. Hij is van oordeel dat de twee voormelde wetten een schending inhouden van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet doordat ze " een confessioneel fiscaal voorrecht en een ideologisch fiscaal voorrecht " instellen.

b. Artikel 1, 2°, van de wet van 1 augustus 1985, waarbij een belastingplichtige van belasting wordt vrijgesteld voor giften aan politieke partijen, bevoorrecht volgens de verzoeker enkel de Belgen die de politieke of religieuze ideologie van de erkende politieke partijen aanhangen. Het artikel schendt volgens de verzoekende partij derhalve niet alleen de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet, maar ook de artikelen 112 en 138.

c. De wet van 4 juli 1989 betreffende de financiering van de politieke partijen anderzijds " organiseert " de wet van 1 augustus 1985 en staat diensgevolge, aldus de verzoeker, aan dezelfde grieven bloot als de eerstgenoemde wet. Bovendien verergert hoofdstuk III van de wet van 4 juli 1989, door ten behoeve van de in Kamer en Senaat vertegenwoordigde politieke partijen een dotatie ten laste van de schatkist in te stellen - " welke staatskas eveneens gestijfd wordt door protestantse, chiliastische, joodse en islamistische religieuze minderheden " - , de discriminatie voor die niet door een politieke partij vertegenwoordigde minderheden.

A.2. Ten aanzien van de ontvankelijkheid *ratione temporis* van het beroep is de verzoeker van oordeel dat het beroep, wat de wet van 4 juli 1989 betreft, "met inachtneming van de vorm - en termijnvereisten" van de bijzondere wet op

het Arbitragehof van 6 januari 1989 is ingesteld. De wet van 1 augustus 1985 daarentegen moet volgens de verzoeker voor onderzoek in aanmerking worden genomen wegens haar "band van samenhang en ondeelbaarheid" met de wet van 4 juli 1989 en ook omdat " de Grondwet de hoogste wet is van het Belgische volk en het derhalve gezond is dat een wet die de Grondwet schendt kan worden vernietigd, ongeacht de termijnen die bij de bijzondere wet op het Arbitragehof niet zijn gesteld " .

A.3. Wat het belang bij het in rechte treden betreft, laat de verzoeker gelden dat hij meerderjarig is en zijn burgerlijke en politieke rechten geniet. De verzoekende partij verschaft ook allerlei verklaringen die tot bewijs strekken dat zij tot de evangelische Baptistenkerk behoort. Daarnaast is de verzoekende partij van oordeel dat zij wel degelijk een bestaand en actueel belang bij de vernietiging van de bestreden wetten heeft. Immers , sedert het aanslagjaar 1986 (vastgesteld voor de toepassing van de wet van 1 augustus 1985) en het aanslagjaar 1989 (vastgesteld voor de toepassing van de wet van 4 juli 1989) acht de verzoeker " de fiscale gelijkheid verloren gegaan die haar eertijds zonder onderscheid werd gegarandeerd door de artikelen 112 , 6 en 6bis van de Grondwet, terwijl de katholieken en de andere ideologisch en filosofisch in de Kamer vertegenwoordigde burgers een fiscaal voorrecht genieten in strijd met de Grondwet " .

A.4. Ten aanzien van de gegrondheid van zijn beroep tot schorsing zijn volgens de verzoeker de gronden van de schorsing in het algemeen dezelfde als de middelen tot vernietiging . Met betrekking tot de dringende noodzaak die volgens hem een schorsing verantwoordt , verwijst de verzoeker naar zijn overwegingen in verband met het bestaand en actueel belang dat hij beweert aan te tonen. Anderzijds voegt hij daaraan toe dat het door hem , door zijn geloofsgenoten en door andere religieuze minderheden sedert 1 januari 1986 geleden nadeel reeds " nagenoeg onherstelbaar is en dat de toestand met de maand verergert " .

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

B.1. Uit artikel 21 van de organieke bijzondere wet van 6 januari 1989 volgt dat een vordering tot schorsing niet dan tezamen met een beroep tot vernietiging of na het instellen van zulk een beroep kan worden aangebracht.

De vordering tot schorsing is derhalve ondergeschikt aan het beroep tot vernietiging.

Daaruit volgt dat de ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging, inzonderheid de ontvankelijkheid *ratione temporis* en het voorhanden zijn van het belang dat wettelijk vereist is voor het instellen van een zodanig beroep, reeds bij het onderzoek van de vordering tot schorsing dient te worden betrokken.

B.2. Naar luid van artikel 3, §1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 " zijn de beroepen strekkende tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een wet, een decreet of een in artikel 26bis van de Grondwet bedoelde regel, slechts ontvankelijk indien zij worden ingesteld binnen een termijn van zes maanden na de bekendmaking van de wet , het decreet of de in artikel 26bis van de Grondwet bedoelde regel".

De wet van 1 augustus 1985 is in het Belgisch Staatsblad van 6 augustus 1985 bekendgemaakt. In zoverre het beroep tegen artikel 1, 2°, van de wet van 1 augustus 1985 is gericht, constateert het Hof dat de termijn van zes maanden te rekenen vanaf de bekendmaking van de bestreden wet in het Belgisch Staatsblad is verstreken.

B.3. De Grondwet en de bijzondere wet op het Arbitragehof vereisen dat iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die een beroep instelt, doet blijken van een belang : hieruit volgt dat de *actio popularis* niet toelaatbaar is. Het vereiste belang is slechts aanwezig bij

diegenen die door de bestreden norm rechtstreeks in hun rechtssituatie zouden kunnen worden geraakt.

Ten deze heeft de wet van 4 juli 1989 betrekking op de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven alsmede op de financiering en de boekhouding van de politieke partijen.

De rechtstoestand van een natuurlijke persoon die, zoals de verzoekende partij, zich enkel beroept op zijn hoedanigheid van lid van een Protestantse kerk, wordt niet rechtstreeks geraakt door bepalingen die betrekking hebben op de politieke partijen, de kandidaten bij de verkiezingen voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat en de Provincieraden, en tot derden die propaganda wensen te maken voor politieke partijen of kandidaten bij voornoemde verkiezingen. Het behoren tot een religieuze belijdenis mag immers niet worden verward met het behoren tot een politieke partij.

Het argument dat de verzoekende partij haalt uit het feit dat de in hoofdstuk III van de wet van 4 juli 1989 georganiseerde dotatie van de politieke partijen, ten laste komt van de schatkist, welke ook door de religieuze minderheden wordt gestijfd, toont evenmin aan hoe hij door de aangevochten norm rechtstreeks in zijn rechtssituatie wordt geraakt.

Ten slotte is er geen aanleiding tot heropening der debatten, daar de verzoeker geen exceptie noch middel vermeldt waaromtrent hij niet in staat zou zijn geweest uitleg te verstrekken.

B.4. Het onderzoek van de zaak waartoe het Hof in het raam van de schorsingsprocedure heeft kunnen overgaan, wijst uit dat het annulatieberoep niet ontvankelijk blijkt te zijn.

Dienvolgens, dient de vordering tot schorsing te worden afgewezen.

Om die redenen,

Het Hof

Zegt dat er geen aanleiding is tot heropening der debatten.

verwerpt de vordering tot schorsing van artikel 1,2°, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen alsmede de vordering tot schorsing van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en in het Frans, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 22 februari 1990.

De griffier,

De voorzitter,

H. Van Der Zwalmen

J. Sarot